

Kl. 17.00

Man er jo også meget optaget af, hvor på ranglisten danske elever ligger i PISA's læse- og matematikundersøgelser. Men også der kunne man måske lige sige stop og reflektere lidt over, hvad det egentlig er, der ligger her. Er det bare sådan at sammenligne og sige, at vi ligger lige præcis der på listen, og så har man allerede svarene på forhånd?

Vi har jo i diverse debatter omkring folkeskolen og karakterer på nettet netop hørt, hvordan man fra regeringens og ministerens side gentagne gange har sagt, at det jo ikke bare er sådan, at man lige skal sammenligne, nej, det skal bare være nogle gode redskaber for forældrene til at forholde sig til den skole, man vælger at ens børn skal gå på. Måske bør man også forholde sig til PISA-undersøgelsen på anden vis, på en mere konstruktiv vis, i stedet for at være så selektiv.

Er det virkelig ønskeligt, at alt skal gøres måleligt, og at vi kun ser det målelige i den enkelte elev, den enkelte studerende? Kristendemokraterne mener faktisk, at det udvander et rummeligt dansk uddannelsessystem, der faktisk formår at få reflekterende og selvstændige unge mennesker ud, hvis kompetencer er efterspurgt i udlandet. Vi kommer ikke langt i videnssamfundet med en læs og bestå-mentalitet, men vi skal derimod fastholde den danske uddannelsestradition, som er en lær, reflekter, brug og forstå-mentalitet.

Vi har i de sidste 3 år set en reduktion i bredden af uddannelsesmuligheder ved, at man har fjernet bl.a. den fri ungdomsuddannelse, men evalueringen af den fri ungdomsuddannelse viste jo rent faktisk, at den var positiv, at den faktisk havde et formål, og noget af det, der blev kritiseret i evalueringen, var bl.a. vejledningen. Kunne man så ikke have valgt at sætte fokus på den del og så alligevel fastholde den fri ungdomsuddannelse?

Vi kan også nu se en reduktion af antallet af elever på produktionsskolerne, og der er også de forslag, som regeringen er kommet med på det område, nemlig en nedskæring på Folkeuniversitetet og daghøjskolerne.

Rent faktisk kan man sige, at de uddannelsesmuligheder, som er lidt anderledes, jo også er et udtryk for og en respekt for, at vi lærer forskelligt, har forskellige evner. Vi lærer på forskellig vis. Og det at have en bredde i uddannelsessystemet kan jo også være med til at give de unge nogle kompetencer, som senere kan føre dem

over i det kompetencegivende uddannelsessystem.

Regeringen bruger ofte ordene, at vi skal satse på viden og uddannelse. Jeg er enig; det er utrolig vigtigt. Men ridser vi de initiativer og nedskæringer op, som uddannelsessektoren har oplevet i de sidste 3 år, så mener jeg ikke, der er sammenhæng i tingene.

Hvordan fremmer vi den dynamik i uddannelsessystemet, som er vigtig, også når vi ser på hele internationaliseringen? Spørgsmålet er, om det er centralisering og topstyring, der er brug for, for at få det frem.

I den danske skole har det aldrig været ligegyldigt, hvordan vi kom frem til resultaterne. Jeg mener rent faktisk, at regeringen med denne regnearksmentalitet og også markedsførelse af uddannelsessystemet – et system, der bygger på en lang dansk skoletradition – ikke får lagt vægt på en meget grundlæggende rolle, som uddannelsen jo også har haft, nemlig hele dannelsesaspektet.

Om folkeskolen kunne man jo også sige, at noget af det, som har været vigtigt i en lang, lang skoletradition, jo bl.a. er udviklingsarbejdet, som har været med til at danne og forme de ændringer, der har været i årenes løb, hvor dialogen har været vigtig som en del af de forandringer, der er sket.

Man kan i hvert fald sige, at det, der er vigtigt at sige til regeringen, er, at der skal være overensstemmelse mellem ord og handling.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne sige tak for en god uddannelsespolitisk debat.

Der har været lidt snak om min besvarelse af dagens forespørgsel. Jeg vil gerne fastholde, at der i forespørgslen her refereres til statsministerens tale på Venstres landsmøde, hvor statsministeren slog fast, at Danmark skal være en uddannelsesmæssig frontløber, og at der derudover refereres til statsministerens åbningstale. Når der så bliver spurgt om regeringens uddannelsespolitiske strategi, er det efter min bedste overbevisning helt på sin plads at redegøre for, hvad der er regeringens uddannelsespolitiske strategi, ikke mindst set i lyset af de to taler, som der refereres til.

Kl. 17.05

Der skal nemlig, som fru Bodil Kornbek her til sidst nævnte, være sammenhæng mellem ord og handling. Og for at kunne besvare forespørgslen her er det en klar forudsætning for